

Finants-Underudvalget komne til den Erkjendelse, at der idetmindste var en høj Grad af Sandsynlighed for, at en væsentlig Deel af det til Betarbejder begjærede Beløb vilde blive bevilget, og vedkommende Minister har da, som vist enhver Mand under slige Omstændigheder maatte, i god Tro fremmet de forberedende Skridt og sat de forberedende Arbejder, Licitationer o. s. v. i Bevægelse. Jeg tror ikke, at vi ved noget som helst Lovarbejde i dette Døgn vil kunne fremskynde Sagen, men den kan kun fremskyndes ad administrativt Veie, naar Ministeren kan forlade sig paa, at Rigsdagen for den væsentligste Deel vil bevilge de fordrede Summer. At Ministeren vistnok allerede hos Finantsunderudvalget i den Henseende har skaffet sig de Oplysninger og Efterretninger, som Finantsunderudvalget kan give, det holder jeg mig overbevist om.

Da ikke flere begjærede Ordet, blev det sat under Afstemning, om Lovudkastet skulde overgaae til anden Behandling, hvilket vedtoges eenstemmig med 81 Stemmer.

Bregendahl: Jeg tillader mig at foreslaae, at der nedsættes et Udvalg af 5 Medlemmer, valgte her i Salen.

Da intet andet Forslag fremkom, blev Bregendahls ovennævnte Forslag sat under Afstemning og vedtoges eenstemmig med 84 Stemmer.

Efter Dagsordenen gik man derefter over til første Behandling af Forslag til Lov, hvorved § 14 i Loven af 14de April 1852 opheves (Udkastet findes i Anhanget, jvfr. Tidendens Nummer 6 Spalte 63.)

C. N. Hansen: Med Hensyn til det foreliggende Lovforslag skal jeg tillade mig at bemærke, at jeg er enig med den ærede Forslagsstiller i, at der ved Lovforslaget vilde for Statskassen spares en betydelig Udgift, der er til slet ingen Nytte. Det er klart, at naar en Mand selv eier sin Eiende, er det ikke af nogen videre Bigtighed, enten denne Eiende fastsættes til et større eller mindre Beløb, og

det er altsaa baade overflødig Tidsspilde og Beføstning at anvende al denne Kraft paa at gjøre nøiagtige Beregninger for en saadan Eiendes Ansættelse. Desuden har denne Sag en anden Side, som ikke har været berørt, nemlig den, at man meget vil lette Commissionernes Arbejde, dette saare slet lønede Arbejde, og det er ikke uvigtigt, at man bestræber sig derfor, thi det har allerede vist sig i det forløbne Aar, at mange Medlemmer af forskjellige Commissioner meget snart blive trætte af Arbejdet, og vi have seet, hvorledes Mangfoldige trindtom i Landet have taget deres Afsted. Jeg tror derfor rigtignok, at det er magtpaaliggende, at man søger at befrie Commissionerne fra Alt, hvad der er overflødig, for at heholde saa dygtige Commissioner som muligt. Denne Betragtning leder ogsaa Opmærksomheden hen paa en anden Paragraph i Loven af 14de April. Jeg veed ikke, om det, da Forslaget kun gaaer ud paa en vis bestemt §, kan stride imod Formen ved Sagens videre Fremme ogsaa at tagen en anden Paragraph af samme Lov under Behandling, nemlig § 18, som blandt andre Bestemmelser ogsaa indeholder den, at Commissionerne kun skulle have Betaling for de Dage, de arbeide paa Stedet, hvorimod de ikke skulle have noget for hvad de foretage sig hjemme, naar de skulle til at udføre Beregningerne; men nu er det imidlertid saa, at dette undertiden er det største Arbejde, saa at de, naar de maa skee kun arbeide een Dag paa Stedet, siden maae arbeide 2 à 3 Dage hjemme, og derfor maae de ikke beregne sig Noget, hvorved deres allerede meget smaa Diæter reduceres til en 3 à 4 Mk. om Dagen, hvilket naturligtviis slet ikke er nogen Erstatning for dem. Jeg tror, at det er af underordnet Betydning, om en Eiendeier kommer til at give 1 Mk. eller saa mere, alt efter som Eiendommen er større eller mindre, for en saadan Forretning, men at det derimod er af stor Bigtighed, at denne udføres af Commissioner, der ere saa dygtige som muligt.

Da ikke flere begjærede Ordet, blev det sat under Afstemning, om Lovforslaget skulde gaae over til 2den Behandling hvilket vedtoges eenstemmig med 77 Stemmer.